

Jungtinės Tautos prieš Vandalizmą

Šių metų rugsėjo mėnesį atidaryta nauja Jungtinių Tautų sesija savo programon įtraukė terorizmo problemą pasaulyje.

Iš karto šis klausimas neturėjo pritarimo bet pasisakius stipriai S. Amerikai, Brazilijai ir kitoms Pietų Amerikos valstybėms, pagaliau buvo priimta svarstyti.

Rusija irgi šį kartą pritarė šio klausimo svarstymui. Rusų atstovas Gromyko savo ilgoje kalboje pasisakė prieš terorizmą, bet galvoje turėjo daugiau žydų ir arabų konfliktą.

IVYKIŲ MAIŠYMAS

Todėl yra pavojus sumaišyti du faktus: tarptautinį terorizmą, organizuotą, kuris eina nuo Afrijos iki Montevideo, nuo Afrikos iki S. Amerikos, bei kitą terorizmą, kuris vyksta tarp arabų ir žydų.

Iš kitos pusės yra sąmoningai varoma propaganda, kuri pateisina teroristinius veiksmus prieš valstybių vyriausybes, kaip "liaudies reikalavimus", tuomi maišy-

dama tarptautinės padėties vandenimis.

Brazilijos ministras Gibson Barboza kalbėdamas apie tai pareiškė, kad tuomi norima legalizuoti terorizmą, nukreiptą prieš valdžią. Brazilija yra nusistačiusi neprileisti šio terorizmo, nors tai jai kainuotų prarasti Kubos ir kitų komunistinių kraštų "malonę".

Pagal "Eving Star" laikraščio korespondentą Eric Pace, arabų ir žydų konflikte svarbią rolę vaidina Sovietų Sąjunga, kuri remia ginklais Palestinos partizanus "Fatah" kurie kaip tik palaiko terorizmą ir neleidžia prieiti prie taikos.

TRŪKSTA VEIKSMO

Prileiskime, kad Jungtinės Tautos ir pasmerktų tarptautinį terorizmą, bet tas paliks tik popieriuję, kaip liko UNO archyve kiti nutarimai ir pasmerkimai pavyzdžiui prieš lėktuvų piratus.

Iki šiol Jungtinių Tautų nutarimai dar mažai parodė veik-

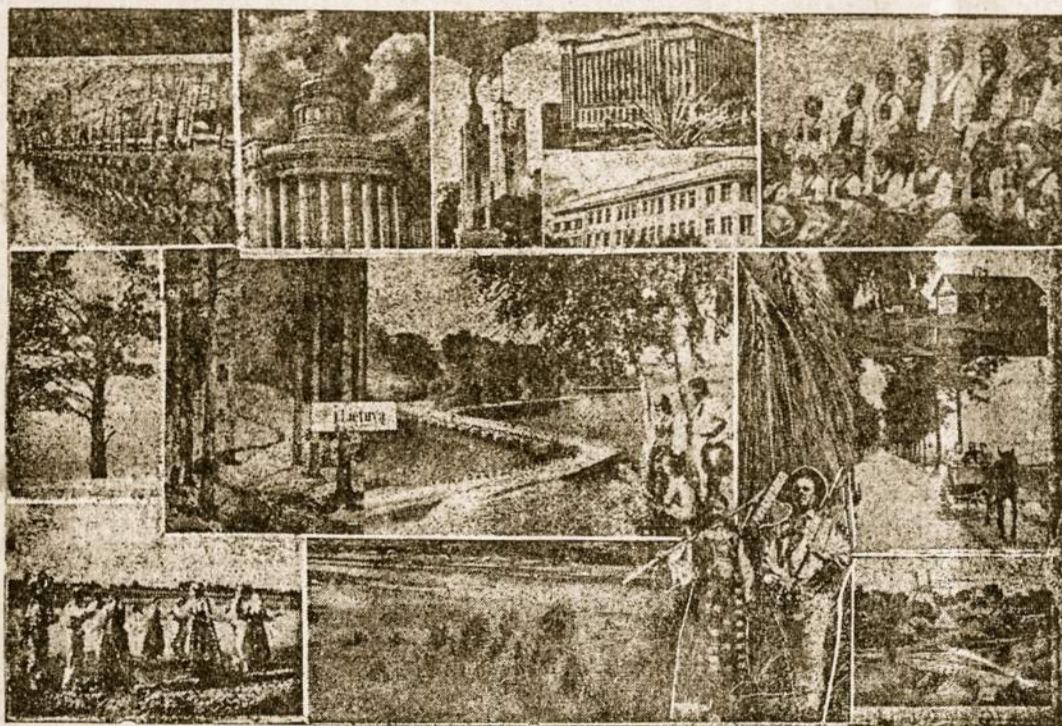
mingumo. Todėl Izraelio atstovas Aba Even pareiškė, kad priemonės prieš terorą turi būti imamos kiekvieno krašto sąskaiton. Izraelis esąs pasiruošęs pirm negu UNO nutars, panaudoti visas saugumo priemones prieš teroristus.

Jerry Greene užtikrina, kad Izraelio priemonės būsiandos daug sėkmingesnės negu visi UNO nutarimai ir visos UNO priemonės prieš terorą.

IŠVADOS

Todėl galutinėje išvadoje seka, kad Jungtinių Tautų nutarimai nedaug turi vertės, nes palieka archyvuose gulėti. Vienintelė sėkminga priemonė lieka kiekvienam kraštui, kartu su savo kaimynų pagelba gintis nuo tarptautinių teroristų kurie yra gerai organizuoti ir visur veikia.

Brazilija yra vienas iš tų kraštų, kurie suprato terorizmo pavojų ir laiku pradėjo reaguoti. Ją galėtų pasekti ir kitos tautos, kurios randasi panašioje padėtyje.

Lietuvos vaizdų harmonija. Nuotrauka iš J. Gilvydžio lietuvių filmų, kurias galima bus pamatyti 15.10.72. Lietuvių salėje. (Plačiau skelbime 8 pusl.)

IŠ VISO PASAULIO

Amerikos žvalgybos įstaiogos painformavo Baltuosius rūmus, kad Pekinas perrikiavo savo priešų eilę, Ameriką padarė tik ketvirtuoju numeriu. Pirmuoju priešū eina Sovietų Sąjunga, antruoju Japonija, trečiuoju priešū - Indija.

Rugsėjo 25 d. Lietuvių salėje, Avellanedoje, įvykusioje Gerli Rotary Klubu vakarieniėje dalyvavo kandidatas į prezidentus Francisco G Manrique. Vakarieniės metu jis pasakė kalbą.

Čilėje neramumai. Nuolatos Čilės vyriausybė skundžiasi, kad jai neleidžia ramiai kraštą valdyti visokie "dešinieji", kurie stovi opozicijoje po prez. Allendės įstvirtinimo. Nežinia, kuo baigsis šie abipusiai kaltinimai. Netoli ma ateitis parodys, ar Čilė išlavuos tarp Kubos ir Maskvos.

Kokaina iš Bolivijos. Netoli Argentinos pasienio Bolivijos policija užtiko net tris slaptus fabrikuos, kurie gamino kokainą ir per dvejus metus į Argentinos pusę išvežė apie 40 kilogramų kokaino.

Filipinuose suimti teroristai. Filipinų prezidentas Marcos tu-

rėjo imtis griežtų priemonių po atentato prieš ministerį pirmininką. Įtariama, kad šis atentatas buvo organizuojamas komunistų. Visi įtartiniai riaušiniai yra uždaryti ir kaikurie laikraščiai, pritarią riaušėms taip pat yra uždaryti.

Brazilijos valdžia prieš ekstremistus. Brazilijos valdžia pastutiniu laiku vis grieščiau kontroliuoja spaudą, kuri nori pateisinti teroristų išsišokimus ir kritikuoja net valdžią už jos grieštas priemones. Blogiausia, kad vieša opinija šiandien yra suklaidinta: nusikaltėlius ir teroristus laiko tautos didvyriais, o valdžios pareigūnus teroristais.

"EL TIEMPO"

Mendoza 2280, Avellaneda, Buenos Aires
T. E. 208 - 5027
Reg. Nacional de la Propiedad Intelectual
Nr. 1.052.961
Director resp. — AGUSTIN STEIGVILA

FRANQUEO PAGADO
CONSECIÓN Nº 1384
TARIFA REDUCIDA
CONSECIÓN Nº 4015

ATSISĀUKIMAS JAUNIMO PETICIJOS REIKALU

Antrojo Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso didieji įvykiai jau praeityje. Iš keturių kontinentų, iš keturiolikos valstybių suvažiavę, pasisėmėm daug žinių ir užsiangažavom naujiems uždaviniam. Dabar, sugrįžę į gyvenamąsias vietas ir trumpai pailsėję turime ryžtis užbaigti ankstyvesnius užmojus ir ruoštis naujiems.

Vienas pagrindinių Jaunimo Kongreso darbų dar yra ne užbaigtas. Tai Jaunimo Kongreso Komiteto paskelbta JAUNIMO PETICIJA, kuriai dabar turime skirti savo dėmesį ir pastangas. Turime angažuoti ir kitus jungti į Jaunimo Peticijos parašų rinkimo darbą.

Jaunimo Peticija siekiame atkreipti pasaulio, o ypatingai Jungtinių Tautų generalinio sekretoriaus Kurt Waldheim dėmesį į nesibaigiančias sovietų vykdomas represijas pavergtoje Lietuvoje. Mus skatina mūsų brolių ir seserų atviras pasipriešinimas, jų laisvės šauksmas, kuris įpareigoja dėti visas pastangas jungtis kovon už žmogaus ir tautos teises pavergtoje Lietuvoje!

Todėl, atsikvėpę nuo didžiųjų praeitos vasaros darbų, išnaujo pasiryždami skelbiame Jaunimo Peticijos parašų rinkimo vąj! Kreipiamės į visus laisvame pasaulyje gyvenančius lietuvius, o ypatingai jaunimą, jungtis į šį darbą.

Parašus turime rinkti visur, ypač kitataučių tarpe: darbovietėse, mokyklose ir universitetuose, prie bažnyčių ir parduotuvių, parengimuose, gatvėse ir kitur.

Jaunimo Peticijos Komisija, atlikdama parašų rinkimo koordinacinį darbą, palaiko ryšius su visais Jaunimo Metų komitetais ir Jaunimo Kongreso ryšininkais. Raginame kreiptis į vietinius JK-to talkininkus, kur bus teikiama informacija ir dalinami bei surenkami peticijos lapai.

Visi raginami jungtis į parašų rinkimo darbą. Ryškimės surinkti 500.000 parašų. Savo parašu ir parašų rinkimu protestuokime prieš Lietuvos pavergėją ir lietuvių tautos naikintoją!

Jaunimo darbas ir širdis — lietuvių tautos ateitis!

ANTANAS KIZLAUSKAS
Jaunimo Peticijos komisijos pirmininkas.

S V A R B U

Jaunimo peticijos atspausdintų lapų dar liko lietuvių papirijoje. Visi geros valio lietuviai - patriotai, kuriems rūpi Lietuvos laisvinimo riekalas, gali gaut lapų parašų rinkimui. Kas negali rinkti parašų ar dar nėra pasirašęs prašome atvykti į liet. parapiją, kur galėsite pasirašyti. Atvykite pats ir atveskite savo draugus argentiniečius.

Jaunime, prašome pradėti naują parašų rinkimo vąj!

Pop. Povilui VI 75 metai. Rugsėjo 26 d. Pop. Povilui VI sukako 75 metai amžiaus. Kairkuri spauda bandė spėlioti, kad Popiežius sukakęs 75 metus atsisakysias nuo Bažnyčios valdymo. Tačiau niekur Popiežius nėra iki šiol pareiškęs, kad jis atsisatysias.

Pakeltos algos ir pensijos. Argentinos valdžia nutarė nuo spalio 1 d. viisems darbininkams

ir valdininkams pakelti algas 12 procentų. Taip pat bus pakeltos ir pensijos 12 procentų. Šis pakėlimas yra susijęs su pinigų infliacija ir prekių kainų pakilimu.

Š. Amerika išsprogdino naują bombą. Nevados dykomoje Š. Amerikos atominiai ekspertai išsprogdino 350 metrų žemės gilumoje atominę bombą apie 20 kilatonų stiprumo. Tai jau šešta bomba šių metų bėgyje ir 247 iš viso.

ARGENTINOS LIETUVIŲ CENTRO

46 metų sukakties

MINĖJIMAS

Programoje:

- 1-10-72: Šv. Mišios už mirusius draugijos narius, 11.30 val. Santo Cristo bažnyčioje.
- 7-10-72: 17 val. įvairūs salioniniai žaidimai. Premijos.
- 21-10-72: METINĖ ŠVENTĖ, 21 val. Programoje dalyvauja solistė Zuzana Valadkaitė de Lopez, L. Centro jaunųjų ansamblis, vad. Nelidos Zavicaitės, "Ateities ansamblio taut. šokiai. Po programos bendri šokiai prie "Ostende" orkestro.
- 29-10-72: KIŠKIO UODEGOS MEDŽIOKLĖ, po to pietūs draugijos patalpose. Pietuose gali dalyvauti ir ne medžioklės dalyviai.

Arg. Lietuvių Centro Valdyba.

Argentinos Lietuvių Katalikių Moterų ir Mergaičių Draugija "BIRUTĖ" nuosavame name Adroque mieste, c. Jorge 330 ruošia

ASADO PIETUS,

kurie įvyks šių m. spalio mėn. 22 d. 12 val. Kviečiame visus maloniai dalyvauti, ypač laukiame iš kongreso grįžusių jaunimą. Bus įdomu išgirsti, ką mūsų jaunimas galvoja ir kaip žada įsijungti į lietuvišką veiklą.

Laukiame visų malonaus atsilankymo.

Draugijos Valdyba.

Okupuotoje LIETUVOJE

• Iš naujai paskirtų 768 teisėjų 246 yra rusai, ukrainiečiai ir žydai. Vyriausio tribunolo pirmininkas yra Albinas Likas, mažamokslis, bet aklas Maskvos parrėdymų vykdytojas.

• Rokiškio centrinės ligoninės gydytojai ir gailestingos seserys laimėjo pereinamąją prizą. Gydytojai gerai padainavo, o seserys sušoko liaudies šokių.

• Kultūros paminklų apsaugai Kraštytyros d-ja surinko 120.000 rublių aukų, kurių dalis išleista konservuojant Dionizo Poškos baublius bei Žervynų km., trobesių fiksavimui. Tačiau didesnę aukų dalį paėmė valdžia ir surinktus pinigus naudoja bolševikų - partizanų slėptuvių atstatymui, o taip pat ir kitiems, nieko bendro su lietuvių kultūra neturintiems reikalams.

• Iš Vilniaus į Leningradą kovo 26 d. buvo išsiųsta didesnė komunistinių agitatorių - propagandininkų grupė, surinkta iš įvairių ok. Lietuvos vietovių. Jie mokysis mėnesį laiko Leningrado komunistų vadų mokykloje ir po to, jau tinkamai prituostū, būsią paskirstyti po visą okup. Lietuvos kraštą.

• Igno Domeikos (1902 - 1899) didžiojo Lietuvos teisės istoriko 170 metų gimimo sukaktį ruošiasi paminėti okup. Lietuvos mokslininkai. Ign. Domeika praleido daug metų Čilėje, kur yra palaidotas. Savo mokslinius darbus rašė ir spausdino ispanų, lenkų, prancūzų ir vokiečių kalbomis.

• Už A. Liobytės knygos vaikams "Pasaką apie Vilniaus mergaitę ir galvažudį žaliabarzdį", Kauno K. Požėlos spaustuovės kolektyvas laimėjo 1971 m. tarptautinės knygų parodos Leipzige aukso medalį.

• Rugsėjo 22 d. 1975 m. sukanka šimtas metų nuo didžiojo lietuvių dailininko ir kompozitoriaus M. K. Čiurlionio gimimo. Sukakčiai paminėti okup. Lietuvoje sudaryta speciali komisija, kurią sudaro 29 asmenys - daugiausia menininkai ir kultūrininkai, bet ir keletas partijos pareigūnų.

• Varšuvoje pradėjo eiti mėnesinis laikraštis Lenkijos lietuviams "Varsnos". Vienintelė lietuvių organizacija pripažinta Lenkijos valdžios, yra lietuvių visuomeninė kultūros draugija turinti šiuo metu 1.750 narių, 44 ratelius ir du skyrius.

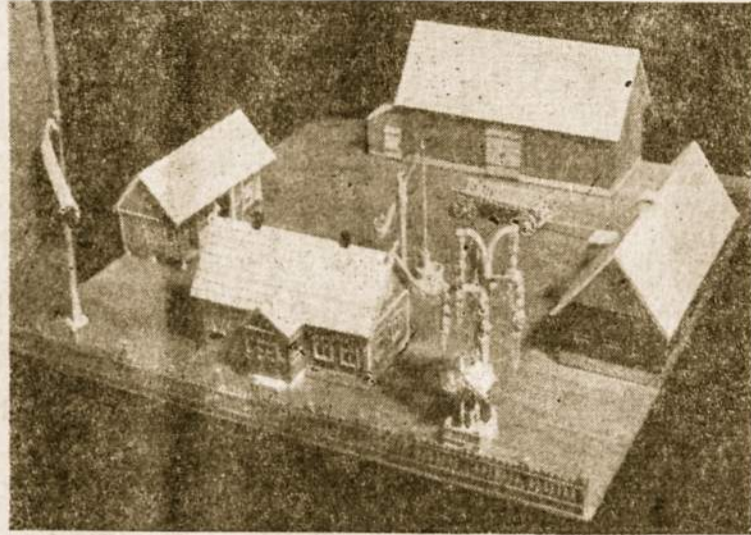
• Prezidentui Niksonui esant Maskvoje, daugiau nei trys tuzinai Lietuvos žydų Vilniuje, protestuodami, kad jiems neduodami leidimai išvykti į Izraelį, pasiskelbė bado streiką.

• Okup. Lietuvos spauda skelbia apie naujus tautinius šokius. Tai "Kalatinis", "Gervecių kardilis", "Polka", "Linelis", "Op-Op", "Patrepšelis".

• "Naujienu" laikraščio žiniomis, Kaune palaidojus Romą Kalantą, jo kapas kasdieną buvo lankomas ir puošiamas gėlėmis. Tik po kelių savaičių Kalantos palaikai buvo kažkur išgabenti. Tačiau visvien ir po to jo kapo vieta buvo lankoma. E.

LIAUDIES MENO PARODA

Kupiškio etnografiniame muzėjuje įvykusioje Aukštaitijos liaudies meno parodoje dalyvavo audėjos, drožėjai, kalviai ir puodžiai iš Biržų, Rokiškio, Panevėžio bei kitų aplinkinių rajonų. Parodos pereinamąją prizą laimėjo kupiškėnai. Ypatingo dėmesio susilaukė kupiškietės V. Baltrūnienės vestuvių kvieslio kepturė ir senovinis "sodas" su besisupančiom paukštytėmis, kuris kadaise puošdavo prosenelių trobas. Iš Kupiškio ši įdomi paroda buvo perkelta į Zarasus.

Lietuviška sodyba - medžio darbas p. Matūzo, gyv. Vokietijoje, kuris yra padaręs daug medžio raižinių lietuviškom temom.

• Vilniaus miesto senamiestyje jau kelinti metai vyksta restauravimo darbai.

• Praeitais metais Lietuvoje auginta 95 tūkst. ha. kukurūzų, bet derlius buvęs menkas ir iš hektaro gauta tik 165 žalosios masės.

• Vilniaus universiteto studentų liaudies dainų ir šokių ansamblis mokslo metus užbaigė nauja koncertine programa "Augo liepelė".

LIETUVIAI VISAME PASAULYJE

• Vienintelis laiškas iš Simo Kudirkos iš Potmos kalėjimo, pasiekęs laisvąjį pasaulį yra rašytas L. D. Kelsey. Jis yra britų kilmės amerikietis, aktyviai dirbęs "American for Simas" (amerikiečiai už Simo išlaisvinimą) komitete. Kudirka rašo, kad jam leidžiama per mėnesį parašyti tik du laiškus.

nių, surengė lietuvių tautinių dirbinių, audinių, drožinių bei mezginių parodą, kuri turėjo gerą pasisekimą.

• IV Tautinių šokių šventėje dalyvavo 80 atskirų grupių arti 2000 šokėjų. Antroje šokių šventėje dalyvavo 1043 šokėjai, trečioje - 1510 šokėjai. Ši ketvirtoji pareikalavo 90.000 dol. išlaidų.

• Illinois valstijos gubernatoriaus R. B. Ogilvie duktė Elizabeth, pareiškė norą išmokyti lietuviškų tautinių šokių ir įsijungti į laisvojo pasaulio liet. tautinių šokių šventę. Šokius ji repetavo su "Grandinėlis" ansambliu. Be to, po Talento vakaro laike Kongreso, įvykusiame jaunimo šokių vakare buvo premijuojamos trys geriausios šokėjų poros (už valsa, tango ir modernų šokį). Panelė Elizabeth su savo partneriu gavo pirmąją premiją.

• Lietuvos diplomatijos šefas St. Lozoraitis pasiuntė Jungtinių Tautų gener. sekretoriui raštą, kuriuo pranešė apie tragišką jauno patrioto Romo Kalantos mirtį ir kilusias dėl to jaunimo protesto demonstracijas prieš Lietuvos okupaciją.

Rašte priminama apie sovietų vykdomą Lietuvoje priespaudą. Raštas baigiamas prašymu apsaugoti Lietuvos jaunimą ir visą tautą nuo represijų — mirties bausmės, deportavimų, kalinimų koncentracijos stovyklos, kurių Maskva pakartotinai griebėsi okupuotoje Lietuvoje.

KINŲ FILMŲ MENAS

Gyvename pažangos ir techninio progreso laikotarpį. Jame didelių ir svarbų vaidmenį turi ir kino filmai, paprastai žinovų pasaulyje vadinami "Septintuoju menu". Šiuo metu kino filmos yra pasiekusios labai aukštą techninį ir meninį išsivystymą. Šalia meninės vertės, kino filmai turi ir savo praktiškąją pusę — per juos mes galime pažinti svetimus ir tolimus kraštus, pažinti jų kultūrą, jų gyvenimo būdą, įvairiausias mokslo ir meno dalykus. Kad išlaikyti senus ir vertingus meno ar technikos kūrinius — jie yra filmuojami. Archeologiniai kasinėjimai užfiksuoja visus savo radinius filmose. Kasinėjant Egipto faraonų kapus, kiekvienas centimetras žemės yra nufilmuojamas. Filmuojamos yra ir sunkios sudėtingos mediciniškos operacijos.

Filme pamatyti vaizdai daug greičiau ir lengviau palieka atmintyje, negu daugelis prirašytų straipsnių ar įvairių autorių knygų, todėl dažnai filmos vartojamos mokyklose, kad palengvinti mokytojų darbą, nes kartais vienas 15 minučių filmas gali daugiau pasakyti apie mokslo objektą, negu kelių dienų pamokos.

Lietuvių gyvenime filmas taip pat vaidina didelį vaidmenį. Šiuo metu yra filmuojami mūsų didieji vyrai - rašytojai, menininkai. Filmą susukus jis padedamas

Kino "Vyties" vedėjas p. Jurgis Gilvydis, švėsdamas to darbo 40 metų sukaktį, visus kviečia atvykti į lietuviškų filmų popietę š. m. spalio 15 d. 16 val. Lietuvių salėje, Avellanadoje. Nuotraukoj: J. Gilvydis su pirmąja savo filma prieš 40 metų.

į archyvą kaip istorinė medžiaga. Gaila, kad per vėlai pradėta, nes daug mūsų rašytojų ir kūrėjų jau senai ilsisi kapuose, o jų kūryba ir asmenybė nėra įamžinta. Jeigu anais laikais būtų buvęs

filmas, šiandieną žinotumėm kaip atrodė mūsų garbingas kunigaikštis Vytautas, kaip atrodė anų laikų Lietuva.

Nepriklausomybės laikų Lietuva jau buvo įvairiais atvejais fil-

muojama. Daug filmų yra pagaminę iš Amerikos atvykę lietuviai ekskursantai. Tos filmos šiandieną yra labai brangi medžiaga.

Nemažą įvairių filmų kolekcija turi mums žinomas filmininkas Jurgis Gilvydis. Žiūrint tas filmas pro mūsų akis pralekia visa Lietuva. Ten pamatome jau mirusius Lietuvos prezidentus, žygiuojančią kariuomenę, studentiją, dainuojančius chorus, mūsų garsiąsias dainų šventes, tautinių šokių šventes, pralekia Lietuvos vaizdai sukeldami mums įvairių prisiminimų, jaunystės gražių dienų vaizdų ir dažnu atveju ir gaudžių ašarų.

KAIP SPĖDAVO ORĄ

Tau rūpi, koks rytoj bus oras. Atsuki televiziją arba radijo aparatą žinomą valandą, ir oro pranešėjas teikia paskutiniąsias žinias, jas net iliustruodamas schemomis.

Nevisuomet žmonėms būdavo taip patogiu - televizija ir radijas nėra jau tokie seni išradimai. Todėl žmonės turėjo kitų būdų orui spėti, o su oru ypač būdavo susijęs darbas laukuose. Reikėdavo laiku nuimti derlių, laiku įvežti šieną, kad nepūtų laukuose. Ir šiaip, dar labiau, kaip šiais laikais, gyvenimas buvo susijęs su saule, lietuvių, šalčiu, vėju.

Mūsų seneliai sakydavo:

* Jei pavasarį draikosi daug voratinklų, bus karšta vasara;

Voratinkliai driekiasi ant augalų — bus karšta.

* Jei ilgą laiką buvo ramus oras, o po to padvelkė vėjelis, lis lietus.

* Jei lyja saulei šviečiant, lietus greit baigsis.

* Jei iš beržo daug sulos teka, bus lietinga vasara.

* Jei paukščių giesmės nutilo, bus perkūnija.

* Jei paukščiai suka lizdus saulės apšviestoje medžio dalyje, bus šalta vasara.

* Jei saulėtekis raudonas, diena bus vėjuota.

* Jei danguje pasirodo vaivorykštė (laumės juosta), tuoj nustos lyti.

* Mėnulis su "marškiniais" (jį supa miglos ratas), vadinasi, lis.

* Burbulai ant balų rodo, kad bus ilgas lietus.

* Žuvis dieną iš vandens šokinėja — bus lietaus.

* Dobilai žiedus suglaudžia — bus audra.

* Vakaro miškas šiltesnis už lauką — bus giedra.

—Kai daug perkūnijos, mažai lietaus.

* Vapsvų (širšių) lizdai uždengtose vietose — bus lietinga vasara.

* Skaudanti nugara pranašauja oro pasikeitimą.

SEKMADIENIO RIMČIAI

+++++

NERAMI ŽMOGAUS PRIGIMTIS

KRISTUS IR ANTIKRISTAS

Rusų rašytojas Dostojevskis savo veikle "Didysis Inkvizitorius" atvaizduoja kaip istorijos bėgyje rungtis Kristus ir Antikristas. Toji kova tęsis iki pasaulio pabaigos, kol galutinai turės laimėti Kristus ir bus pašalintas jo priešininkas Antikristas.

Dostojevskio aprašyta kovą tarp Kristaus ir Antikristo yra realus šių dienų vaizdas, kurio stebėtojai esame visi mes. Netik stebėtojai, bet ir veikėjai, vienu ar kitu būdu įjungti į šią kovą, nes mes negalime pasilikti tik stebėtojais.

Nuo to, kaip mes žiūrime į Kristų, ar jį išpažįstame kaip Dievo sūnų, tapusį žmogumi dėl mūsų išganymo, ar jį palikdami nuošaliai gulėti religijos vadovėliuose, priklauso mūsų pačių išganymas.

Pats Kristus yra aiškiai pasakęs: "Kas ne su manim, tas prieš mane", arba kitoje vietoje: "Kas tiki, bus išganytas, o kas netiki į Dievo Sūnų, tas bus pasmerktas", nes nepripažino tiesos. Jeigu Kristus būtų tikai žmogus kad ir labai garsus, jis mūsų negalėtų įpareigoti priimti, bet kadangi yra siūstas kaip mūsų Išganytojas, todėl nelieka kitos išeities: priimti ar atmesti.

KA REIŠKIA PRIIMTI KRISTŲ?

Visų pirma reiškia tikėti, kad jis yra Dievo Sūnus, gimęs iš Mergelės Marijos dėl žmonijos išganymo, kad jam Dievas yra davęs valdžią virš visos žmonijos, kad jis pats išvadavo mus visus iš nuodemės vergijos per savo mirtį ant kryžiaus ir savo garbinę prisikėlimu užtikrino mums amžiną gyvenimą.

Priimti Kristų reiškia ne vien tikėti į jo dievybę, bei pasiuntinybę, bet kartu priimti ir jo mokslą, paskelbtą jo paties ir surauktą į svarbiausią įstatymą: "Mylėsi savo Viešpatį Dievą iš visos širdies, o savo artimą kaip pats save, ant šių dviejų įstatymų remiasi visi įstatymai ir pranašai".

Taigi negana yra tikėti į Kristų, bet reikia įgyvendinti jo didįjį meilės įstatymą: mylėti Dievą ir savo artimą. Be meilės darbų mūsų tikėjimas yra miręs, kaip sako apaštalas Šv. Jokūbas. Taigi mūsų tikėjimas turi būti įkūnytas meilės darbais Dievui artimui.

KĄ REIŠKIA ATMESTI KRISTŲ?

Visų pirma reiškia neigti, kad Kristus yra Dievo Sūnus, kad jis yra pasaulio Išganytojas ir paneigti jo mokslą.

Kitais žodžiais reiškia priimti Antikristą, kuris irgi skelbiasi esąs pasaulio išgelbėtojas, duodąs žmonijai duonos ir žaidimų, kitaip sakant einas už žmonių gerbūvio pakėlimą. Dostojevskio žodžiais tariant, Antikristas prikiša Kristui, kam jis paskelbęs savo mokslą, kurio niekas negalys įvykdyti. Antikristas parėžia savo misiją, kad "jis duosiąs duonos ir paskui paimsias geležinę lazda ir su ja valdysias žmoniją", nes žmonės nesą verti laisvo apsisprendimo, juos reikia stipriai tvarkyti.

Dostojevskio Antikristo laikysena jau ryškėja mūsų dienų istorijoje. Yra šalių, kur Antikristas jau valdo minias su geležine lazda, kur duoda minioms pavalgyti, paskui varo darban ir liepia

tylėti ir garbinti jį, kaip žmonijos didįjį geradarį ir "išlaisvintoją".

Antikristo mokslas ir jo laikysena yra priešinga Kristui ir jo Evangelijai. Kristus eina žmogų išlaisvinti iš nuodemės, Antikristas pažangos vardu eina pavergti iš naujo žmoniją, padaryti paklusnią savo kultui, kad jis būtų iškeltas virš altorių, kur pašalinamas Kristaus kryžius.

KOKIA MŪSŲ LAIKYSENA?

Akivaizdoje šios kovos, mes turime apsispręsti, negalime palikti abejingi, sakydami, kad mes pasiliekame viduryje tarp abiejų, tarp kairės ir dešinės, tarp Antikristo ir Kristaus. Vidurio kelio nėra, nes kas neina su Kristumi, tas eina su Antikristu, kas nepripažįsta vieno, pripažįsta kitą.

Kristus yra aiškiai pasakęs, "kas išsigins mane žmonių akivaizdoje, to aš išsiginsiu mano Tėvo akivaizdoje". Kristaus išpažinimas žmonių akivaizdoje reiškia priėmimą jo mokslo ir gyvenimą pagal jo Evangeliją. Kai priimame jo mokslą ir gyvename kaip krikščionys, tuomet einame su Kristumi, o kai mes gyvename pagal "pasaulio kunigaikščio" doktriną, tai esame Antikristo pusėje.

Taigi gyvename apsisprendimo laiką, gyvename kovos metą tarp Kristaus ir jo priešininko Antikristo, todėl labai svarbu yra apsispręsti aiškiai, jei norime išgelbėti savo laisvę, savo ir kitų žmonių likimą. Šv. Petras apaštalas perspėja visus, kad "priešas eina kaip plėšrus liūtas aplinkui, kuris ieško pasigrobtį sau aukų: priešinkitės jam stipriai tikėjime".

(bus daugiau)

kun. Augustinas.

Kristus — žmonijos atpirkėjas
kviečia mus į savo karalystę.

Iš Katalikiško Pasaulio

• Hanoi laiko nelaisvėje per 1600 karių ir 50 civilių priklausančių Š. Amerikos armijai. Kai kurie jų randasi kalėjimuose jau 8 metai. Amerikoje pradėta melstis ir prašyti Dievo pagalbos. Rašoma, kad tai vienintelė priemonė, kuria žmonės dar gali panaudoti.

• Š. Amerikos kardinolas Krol ir vyskupas Dougherty buvo paskelbę visoj Š. Amerikoje maldos dieną už Lietuvą. Lietuviai atsine, kurią žmonės dar gali panaudoti.

• Valencijos mieste Ispanijoje įvyko tautinis Ispanijos Eucharistijos Kongresas, kuris tęsėsi visą savaitę. Kongrese dalyvavo šimtai tūkstančių tikinčiųjų iš visų Ispanijos vyskupijų.

• Jėzuitai padovanojo indėnams šv. Marijos kolegiją Kansas valstijoje su 12 pastatų ir su 1.200 akrų ūkiu, kurių vertė dabar siekia iki trijų ketverių milijonų dolerių. Indėnų vadas pareiškė, kad šis faktas bus brolybės ir socialinio teisingumo liudijimu istorijoje.

• Okup. Lietuvos moksleiviai vis dažniau įpareigojami lankyti ateistinius muziejus. Kadangi jie neturi didesnio noro ten vykti, dabar duotas slaptas potvarkis vežti moksleivius klasėmis. Šia proga ateizmo propagatoriai skaito jiems paskaitas ir savaip aiškina eksponatus nuteikdami mokinius prieš religiją.

• 280 brazilų katalikų vienuolių ir pasauliečių gavo teisę dalinti Komuniją. Tą teisę specialioms iškilmėms suteikė kardinolas Eug. Sales. Brazilijoje proporcingai vienas kunigas turi aptarnauti 6.500 tikinčiųjų, todėl tokia pagalba ten ypač reikalinga.

STEFANIJA RŪKIENĖ.

VERGIJOS KRYŽKELIUOSE

(Tąsa iš praeito Nr.)

Bolševikams okupavus mūsų kraštą, dažnai per radiją girdėjome pagyras, kad rusai yra kultūringi, švarūs, išauklėti ir kad jų krašte medicina labai aukšto lygio. Anuos jų pasakymus prisiminėm, kai jų "kultūra" pradėjo mus kandžioti. Pradžioje dar gėdijomės kasytis ir kentėjome. Bet kai pradėjo mus smarkiai krinti ir per nugaras lakstyti, tai ir paslapties neišlaikėme. Visą laiką nesiprausėme, nesišukavome ir baltiniais nesikeitėme. Dėl nenormalaus maitinimosi visiems užkietėjo viduriai, pilvai buvo išpūsti kaip bugnai ir raizydavo diegliai. Poilsis menkas, nes būvome labai sukimšti ir tik kojas surietę galėjome sėdėti. Išvargę atsiremdavom į savo maišukus ir užsnaudavome.

LEIDO NUSIPRAUSTI

Važiuojame per kažkokią bekraštę lygumą. Matosi tik balotos pievos ir jose kur ne kur tupinčias šieno kupetas. Niekur nesimato medelio ar krūmokšnio. Tai pauralio stepės.

Privaziuojame mažą ežerėlį. Traukinys sustoja. Matome iš kitų vagonų mūsų bendrakeleiviai eina ežerėlio link, eina ir visi griūva, keliasi ir vėl virsta. Sargybinis atidaro vagono duris ir varo visus ežerėlinus nusiprausti. Lipame visi laukan, nors repečkintis labai sunku, nes vagonas aukštas ir nėra jokių laiptelių.

Išlipę iš savo namelio ir mes bandome eiti, bet mūsų kojos neklauso pinasi, linksta ir mes virstame į visas puses. Ir kodėl tos mūsų nuosavos kojos neklausos savo šeiminkų? Greičiausiai - užsisėdėjome.

Prausiamė rankas, veidą, iš riešukčių geriamė vandenėlį, kurio mės taip šykščiai gaudavome.

—Iš kur jūs? — kažkas paklausia ir vėl visi prausiamės ir mirkome vandenėje nuvargusias mažai jaučiamas kojas.

Pagaliau prisiminėm, kad reikia padėti motinoms, kurios turi po kelis vaikučius. Šalia manęs viena moteris pliuškenasi su dviem bambliukais. Prakalbinu jos mažą berniuką ir nuplaunu jam kojytes. Džiaugiasi vaikai, kad tas vandenėlis toks mielas ir jo čia tiek daug. Yra ir sunkiai sergančių vaikelių. Jie graudžiai verkia, laikosi įsikibę motinų sijonų, net ežerėlis jų nevilioja.

Staiga švilpukas ir komanda grįžti į traukinį. Patyliai kalbama apie pabėgimą, bet niekas nebando, nes visi žino, kad sargybiniai tuojaus nušautų, nes jiems įsakyta su tremtinių gyvybėmis nesiskaityti, į bėgančius šauti.

KRAUSTOMĖS

Mūsų traukinys paliko užpakalyje Uralą. Jau žinome, kad dardome Sibiru, tik į kokią vietą?

Privaziuojame didelę stotį — tai Novosibirskas. Carų laikais jis vadinosi Novo Nikolajevsku. Už stoties rangosi didelė upė, tai Obė.

Sargybiniai su trenksmu atrakina duris ir visiems su daiktais liepia kraustyti iš vagonų. Palydovai skubina greičiau susitvarkyti su daiktai ir nekantrauja.

Aš sėdžiu ant narų ir laukiu kol visi išeis iš apatinio aukšto. Kelionės metu rūgius buvau paskleidusi maiše ir ant jų gulėjau. Perrišau maišą, kad būtų patogiau neštis. Mano manta menka, todėl neskubu išeiti iš vagono.

Staiga išgirstam, kad kažkas sudužo. Tai Aldona Blazevičiūtė sudaužė ir kojomis sutrypė Stalino paveikslą. Buvusi komjaunuolė tikėjo komunistų santvarka, garbino Staliną kaip Dievą ir manė jo paveikslas ją išgelbės nuo Sibiro.

Visa minia pajuda pirmyn. O svetelio išstos marės ir beveik tik moterys ir vaikai. Tempiam savo turtą: vieni labai sunkiai, kiti lengviau, bet vieni kitiems nepadedam.

Einam geležinkelio, o paskui tiesiai į Obės upės uostą. Ten jau stovėjo daugybė baidokų ir laukė mūsų

sų atvažiuojant. Rusai yra blogi organizatoriai, bet ši kartą pasitempta ir tremtinių transportacijai suvilкта išstas laivynas.

ZIAURIAI APIPLĖSĖ VYRUS

Vyrų ešelonas į Novosibirską atėjo kiek ankščiau. Jais ypatingai rūpinosi NKVD. Matyt, kad greitame kelyje nesena stovėta ilgo traukinio. Pagroviais ir ant takelių voliojasi išmėtytas vyrų bagažas. Užrašai pasako kam tie daiktai priklauso.

Moterys tuojaus šoko ieškoti savo vyrų maišų. Kai kurios surado ir pasiėmė. Estės irgi šoko ieškoti vyrų paliktojo turto. Vienos surado savo vyrų ar giminėlių bagažą, kitos ir nepažįstamų pasiėmė. Aplinkui slampinėja vietos gyventojai, jie senai būtų viską išnešioję, bet labai griežta sargyba neleisdžia prieti prie tremtinių. Žinoma, kol mes pasitrauksime. Tada tremtinių daiktai atsiders enkevedistų meilužių ir geležinkeliečių rankose.

Slinkdama uosto link, griovyje pamačiau gero pažįstamo ir artimo mūsų bičiulio Vinco Gučiaus maišą. Nepaėmiau Vinco bagažo. Vidaus balsas neleido tai man padaryti, nes jis vargšas išėjo mirties stovyklos žiauriai apiplėštas, be duonos karnelio ir be drabužio.

UST GALKA

Mus susodino į baržas ir plaukė Obės upė. Kai kurios baržos išsukdavo iš pagrindinio kelio ir plaukdavo kitomis upėmis į paskirties vietą. Tremtinių likdavo vis mažiau. Priplaukus nešvarų Obės intaką — Čajaus upę, mus persodino į mažus garlaivėlius ir pasiekėm Ust Galką. Tai mažutis miestelis, vos tik kelios trobelės žmonėms gyventi. Čia baigėsi mūsų kelionė Sibiro upėmis, kuriomis plaukėme visą savaitę. Šitoje vietoje baigėsi kelias, kuris ateina iš rajono centro — Bakčaro.

(Bus daugiau)

Argentinoje Gyvenę Lietuviai -

Ankščiau Argentinoje gyvenę lietuviai ir vėliau persikėlę į šiaurinę Amerikos pusę, su džiaugsmu prisimena savo praleistas dienas Argentinoje. Nors gyvenimas privertė juos palikti Pietų Kryžiaus padangę, tačiau jie jos neužmiršta ir prisimena ją ypač ypatingomis progomis - švenčiant kokią kultūrinę sukaktį ar organizuojant ką nors ypatingo - stoja į talką iš patirties žinodami, kad Argentinoje su savo kapitalu stebūklų nepadarysi.

Lietuvių Moterų Federacijai, kur 1971 m. buvo vicepirmininke. Dirbo su Lietuvos Dukterų d-ja. Tėvelis — kap. Viktoras Diminskas, būdamas Argentinoje, kas sekmadienį atvykdavo į lietuvių bažnyčią iš Hurlingham, kur vykdavo įvairūs posėdžiai ir kitokia veikla. Š. Amerikoje nenuilstamai veikia su ten esančiom organizacijom. Jų sūnus Jonas dirba administratorium viename fabrike, duktė Aldona Maknevičienė, augina trejetą vaikučių.

šeimos židinį su R. Vedegiu, dirba Illinois universiteto laboratorijoje.

Pranas Tamoševičius, gyvena kartu su sesutės p. Paliulionienės šeima, dirba Cook apskr. Čikagos ligoninėje, daug padėjo Laiko atstovui 1968 m. apsilankymo metu.

Klemensas Juškevičius su šeima prieš 15 metų persikėlęs į Š. Ameriką iš Palomar miesto, labai nuoširdžiai pagelbsti kiekviename lietuviškame darbe, nežiū-

Dičiūtė Matukienė Lietuvių Tautiniam Muziejui paaukojo savo darbo lietuviškų raštų staltiesę.

Dr. Antanas Masiulis išdirbęs Š. Amerikos Žemės Ūkio ministerijos žinioje esančiame mėsos priežiūros skyriuje, jau išėjo į pensiją. Jo žmona dr. Stefanija Masiulienė dirba San Lukas ligoninėje kaip medicinos technikė. Ten pat dirba Milda Lesniauskienė ir jaunesnioji Kazimiero Vaitkevičiaus duktė Birutė.

operos chore Čikagoje. Visi Zubrickai yra pasireiškę mene.

Augustinas ir Matilda Varškiai, LAIKO Garbės Leidėjai, kaip ir kiti Argentinoje gyvenę lietuviai, priėmė į savo namus keletą Argentinos lietuvių jaunimo, kuriems net pasiūvo Argentinos tautinę vėliavą. Jų dukra Elzė šiemet baigė Maria High gimnaziją 3-ja mokine gaudama daug pasveikinimų.

Vincas Kuliešius, Laiko ir įvairių kitų spaudos darbų leidėjas - mecenatas, šių metų pradžioje sukūrė šeimos židinį su lietuvaite iš San Paulo, Ona Jateikaite. Kuliešiai žada ateinančių metų aplankyti Argentiną.

Jonas Gliosas, LAIKO spaustuvės buvęs ilgametis darbuotojas, dabar dirba "Draugo" spaustuvėje, vadovauja jos rinkimo skyriui. Jo žmona Vladė Gliosienė dirba šv. Kryžiaus ligoninėje. Jų vyresnioji dukra Laimutė apsidė su Pretkeliu ir augina dukrelę Rūtelę, kuriai jau sukanka 6 meteliai. Jaunesnioji Gliosų dukra Teresė baigė Kolegiją ir turi laboratorijos technikos specialybę. Visa Gliosų šeima skaito Laiką ir juo nuoširdžiai rūpinasi.

Andrius Baltrušaitis Laiko Garbės Leidėjas dirba taip pat "Draugo" spaustuvėje. Argentinoje ilgą laiką dirbo Laiko spaustuvėje, nuoširdus mūsų laikraščio draugas ir rėmėjas. Su juo kartu gyvena Jonas Jankauskas, ilgametis šv. Cecilijos choro narys. Jis su nuoširdumu visuomet patarė Laiką.

Adomas Jankauskas su žmona Elena daug man padėjo atvykus į Šiaurės Ameriką, paskolino savo automobilį ir laiką, suteikdami man galimybės aplankyti toliau išsimėčiusius lietuvius Čikagoje ir jos apylinkėse. Jie prieš kurį laiką buvo atvykę į Argentiną prisiminti čia praleistas dienas ir aplankyti savo artimuosius.

Alfonas Aleksiejūnas su žmona O. Simutyte dideli Laiko rėmėjai padovanojo daug įrankių Laiko spaustuvei.

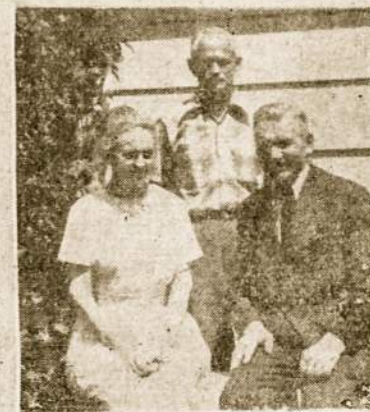
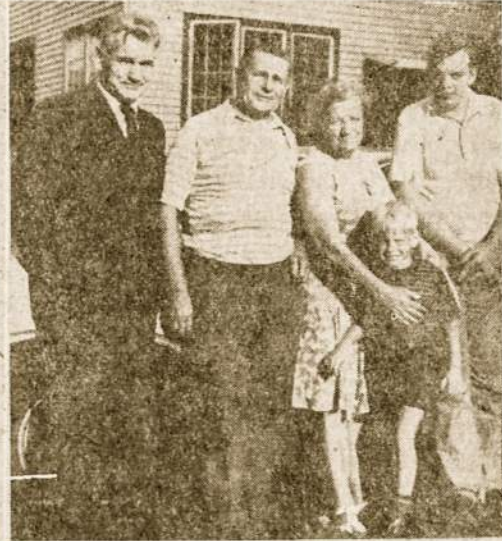
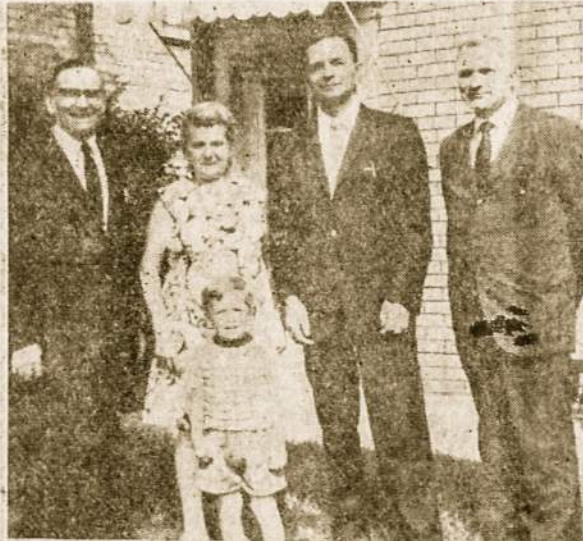
Mykolas ir Marija Galeckai kartu su dukra Aldona ir jos vyrų Kazimieru Černiausku bei anūku Kestučiu, yra įsikūrę gražiame Market Parko rajone, kur daugiausiai lietuvių gyvena, nuoširdžiai remia Laiką ir kitas lietuviškas įstaigas. Ponai Galeckai Argentinoje nuolat aktyviai dalyvavo įvairiose lietuviškose organizacijose.

Jonas ir Bronė Balniai, Argentinoje gyvenę netoli lietuvių parapijos, nuoširdūs Laiko rėmėjai, kaip ir kiti Argentinos lietuviai, gražiai įsikūrę Geich Park rajone. Jų dukra Virginija yra sukūrusi šeimos židinį su John Fritz ir augina 2 sūnus. Ji žada spalio mėn. atvykti į Argentiną aplankyti savo brolių Romą su šeima.

Jonas ir Leonora Miežinskai, su nuoširdumu parėmė Laiką ir sukakties proga prisidėjo prie jo išleidimo.

Bronius Žemaitis su nuoširdžia auka prisidėjo prie šio numerio išleidimo.

Pijus Gudelevičius.

Laiko administr. P. Gudelevičius būdamas Š. Amerikoje ir Kanadoje aplankė daug lietuvių, nuoširdžių Laiko draugų ir rėmėjų. Viršuje iš kairės: 1. Vytautas Balčiūnas su Jarašiūnais — u. V. Kaminskienės sesuo ir švogerys; 2. Kaz. ir Cecilija Lauciai, J. Šiušis ir P. Gudelevičius; 3. Ad. ir Elena Jankauskai ir jaunuolis Vaičius. Apačioje: 1. Ona Mačernytė ir Petras Abromaičiai; 2. Kęstutis ir Birutė Kaminskai; 3. Alf. Aleksiejūnas su žmona O. Simutyte; 4. svečiuo- pas kap. Viktorą ir Elzę Diminskus.

Švenčiant LAIKUI ypatingą sukaktį — išleidžiant 500-ąjį numerį — dalis gyvenusių Argentinoje lietuvių ryžosi išleisti jo vieną numerį padengdami visas išleidimo išlaidas.

To darbo ėmėsi prieš virš dvidešimt metų vaiku būdama Argentinoje, dabar jau baigusi Lojolos universiteto ispanų k. ir literatūros fak. p-lė Nijolė Diminskaitė. Ji apvažinėjo kai kuriuos buvusius Argentinoje lie-

Agr. Antanas Šantaras, buvęs Laiko redakcijos narys ir visokių organizacijų nuoširdus veikėjas Argentinoje, šiuo metu su ponia Natalija ir dukra Dalia Šantaraitė Bujoviene ir josios dviem vaikais gyvena Market Parko rajone. Su malonumu jie prisimena, ypač dukra Dalia, Argentiną, veiklą su skautais, su šv. Cecilijos choru, "Dainos" ansambliu, kuriems nuoširdžią duoklę yra atidavusi, juos prisimena ir sveikina.

Alicija Miliauskaitė, taip pat buvusi uoli šv. Cecilijos choro narė, sukūrė šeimos židinį su Alfredu Mikučiausku ir augina dukrą Lindą - Iną. Prisimindama malonias dienas Argentinoje, sveikina visus pažįstamus. Jos tėveliai Petras ir Stasė Miliauskai, buvę artimi lietuvių parapijos kaimynai ir talkininkai, paskutiniu metu turėjo pergyventi įvairių ligų laikotarpį.

Bronius ir Eleonora Paliulioniai, būdami Argentinoje daug sielojosi dėl lietuvių bei daug dirbo lietuviško darbo baruose. Dabar abu dirba ligoninėse. Sūnus Jurgis yra vedęs p. Ivanauskaitę, augina dukrą Kristutę, antrasis sūnus Kęstutis, vedęs Ritą Tajeraite, grįžęs iš kariuomenės studijuoja architektūrą Illinois universitete, duktė Lucija Vedegienė, dar Argentinoje sukūrusi

rint, kad turėjo sunkią galvos operaciją ir nepersenai širdies priepuolį, bet visuomet yra jūdrus, paslaugus. Jų dukrelė Teresė baigė universitetą ir dėsto aukštesnioje mokykloje, o sūnus mokosi gimnazijoje.

Ona ir Stasys Stanaičiai, gyvenę netoli lietuvių parapijos Avellanadoje, pasižymi nuoširdžia simpatija LAIKUI ir Argentinos lietuvių reikalams.

Andrius Naujokas, LAIKO spaustuvės buvęs darbuotojas, su savo broliu Apolinaru, Andriumi Marenholcu, Edgardu Prasausku, Vaclovu Simučiu dirba Manifold spaustuvėje, kurios raštinėje dirba Antanas Jakubauskas. Jie Laiko skaitytojams daugumoje yra pažįstami.

Valentinas Račiūnas su žmona Ona Gasiūnaite augina tris vaikus. Jų jaunimas, kaip ir daugelio gyvenusių Argentinoje, lanko šeštadieninę mokyklą ir šoka tautinius šokius.

Antanas ir Eleonora Matukai, ilgamečiai šv. Cecilijos choro nariai, Amerikoje, kaip ir visi argentiniečiai, yra gražiai įsikūrę. Jų sūnus Algirdas baigia inžinerijos studijas, vedęs dar Argentinoje, augina dukrą Violetą, 9 metų amž., kuri už gerą mokslą gavo premiją mokykloje taip pat pirmąja lietuviškoje šeštadieninėje mokykloje. Ponia Eleonora

Alė Masiulytė Namikienė dirba Monte Sion ligoninėje kaip laborantė, o Felicija Masiulytė Jaunienė dirba ligoninėje Presbiterian technike. Namikai ir Jauniai nuolat dirba su skautais. Tos pačios ligoninės laboratorijoje dirba Marija Mikalčienė. Onutė Masiulytė Jonienė profesoriauja Illinois universitete, dėsto biochemiją. Masiulių sūnus Juozukas prieš 4 metus baigęs inžineriją, dirba Montorola fabrike susisiekimo skyriuje.

Inž. Liudas Stašaitis, Argentinoje užsiėmęs namų statyba, Š. Amerikoje dirba prie greitkelių tiesimų planavimo. Marija Stašaitienė išpuošusi visą savo butą lietuviškais motyvais, parinko Lietuvių Tautiniam Muziejui Argentinoje lietuviškų eksponatų ir plokštelių. Jų dukrelės Irutė Stašaitytė Borgoni ir Danutė Stašaitytė Borgoni augina šeimas, tačiau gyvena tolokai nuo Čikagos.

Juozas Zubrickas, argentiniečiams pažįstamas kaip geras fotografas, yra gerai įsikūręs ir augina dukrą, kuri šiemet baigė pradžios mokyklą, sūnus Eduardas dar mokosi pradinėje, abu yra lituanistinių mokyklų mokiniai ir mokosi muzikos. Jų motina Elena Grigaliūnaitė Zubrickienė atliekamu laiku siuva tautinius kostiumus ir gieda lietuvių

Agr. Antanas Šantaras.

tuvius surinkdama reikalingą sumą. Panelė Nijolė dar studijuoja pedagogiką ir dirba su New Lithuanus ir religine lietuviška šalpa priklausė Jau. Kongreso ruošimo komitetui. Jos mamytė Elzė Diminskienė turi nuolatinį darbą prie teismo tardytojo, priklauso

Šio Numerio Garbės Leidėjai

IŠ BUVUSIŲ ARGENTINIEČIŲ GYVENIMO

Dalia Noreikaitė Kučėnienė - turi dukrą Vaivą ir sūnų Rimą. Pasireiškia kaip solistė, neperse-nai buvo atvykusi su koncertu į Pietų Ameriką, taip pat aplankė ir Argentina. Turėjo šiais me-tais trejas gastroles su "Sidabrine Diena", visą laiką studijuoja mu-ziką, yra giedrininkė, šeštadieni-nės mokyklos mokytoja, ispanų kalbos dėstytoja. Jos vyras Jonas Kučėnas, "Lituanus" žurnalo rei-kaļų vedėjas, Lietuvių Fondo vi-cepirminkininkas, ekonomistas. Jos mamytė Antanina Noreikienė, iš-vykusi su dukra iš Argentinos 1952 m., dirba ligininėje, pen-kius metus išbuvo lituanistinės mokyklos mokytoja.

Kun. Stanislas Saplys, Lie-tuvių Vyčių kūrėjas Argentinoje, vadovauja naujai pastatytai lie-tuvių parapijai Kenosha mieste, kuri aptarnauja ne tik to miesto bet ir apylinkės lietuvius.

Jonas Vedegys dirba "Drau-ge", turi savo vasarvietę šalia p. Matukų. Jo sūnus Regis talkinin-kauja "Lituanus" žurnalo admin-istracijoje ir dirbo Jaunimo Kongreso ruošimo komitete.

Lydiya Petravičienė ir Aldona Zotovienė - gyvena ir dirba Či-kagoje augina dukras. Ten pat Čikagoje gyvena jų mamytė ir brolis Romas Mackevičius su žmona.

Valerija Babronienė gyvena ir dirba Čikagoje, dainuoja operos chore.

Kap. Viktoras Lesniauskas nuoširdus filatelistas ir aktyvus organizacijų narys. Jo sūnus dr. Algis turi savo kliniką, augina du-krą. Sūnus Ramūnas su žmona Nijole dirba lėktuvų kompanijoje, dažnai skraido po pasaulį. Duktė Audrė Timienė augina dukrą.

Cibavičius Vytautas kartu su žmona turi savo nuosavą moterų kirpyklą. Rimas gyvena Florido-je, Algis Čikagoje.

Rosalija Vaicėkuskaitė ir Eu-genijus Cepelevičiai 26.8.1972. atšventė savo vydybinio gyvenimo 25 metų sukaktį. Ta proga Tėvų Jėzuitų vadovaujajame Jaunimo Centre turėjo padėkos mišias, kurias atnašavo iš New Yorko atvykęs Tėvas Bernardinas Grauslys. Po to Pakšto resto-rano salėje įvyko sukakties vai-šės, kuriose dalyvavo apie 200 žmonių.

Eugenijus dirba medžio ap-dirbimo įmonėje, o p. Rozalija šv. Kryžiaus ligininėje.

Leonas Kančiauskas, buvęs parapijos kaimynas ir fotografas, su šeima gyvena Los Angeles.

Kun. Pranciškus Garšva, bu- vęs Laiko redaktorius, jau daug metų dirba "Draugo" redakcijoje. Jis dažnai talpina tame dien-raštyje žinias apie Argentinos lie-tuvius paimdamas juos iš Laiko puslapių.

Kun. Vytautas Palubinskas yra Los Angeles katedros vikaras.

Vytautas Balčiūnas - "Tėviš- kės Žiburių" linotipistas ir spaus-tuvės vedėjas, gyvena Toronte, Kanadoje.

Inž. Baranauskas - buv. In-žin. ir Architektų sąjungos pir-mininkas, gyvena Toronto mies-te.

Vaiciekaukai, buvo liet. para-pijos kaimynai, gyvena Čikagoje, jų sveikatos gerėja, jis dirba ži-balo parduotuvėje.

Kęstutis Kačiulis su motina ir šeima, dirbęs Lietuvių salionui kėdes, užsiima tuo pačiu staliaus darbu Toronte.

Archit. Jonas Steikūnas su žmona Birute gražiai įsitaisė Los Angeles mieste augina 4 narių prieauglį. Vyresnioji Dalia jau ištekėjusi.

Vaclovas Sviderskas, buvęs liet. para. kaimynas, skautas, gy-vena Los Angeles mieste, dirba kaip namų dažytojas.

Babušis - anksčiau talkinin-ka vęs lietuvių parapijoje su daży-mo darbu, gyvena Los Angeles, sveikata kiek šlubuoja.

Klemensas Dėdelė dirba - p. Morkūno spaustuvėje, kur spaus- lia to užsiima kitu darbu - tu-ri rūbų plovimo automatą. Yra dinamas "Lituanus" žurnalas. Ša-užsiperkęs kelius namus.

Anatolijus Dičius puikiai įsi-taisęs gyvena Santa Monica, Ka-lifornijoje.

Stasys ir Ona Deveikiai gyve-na Los Angeles mieste, p. De-veikienė pasižymi kaip solistė.

Dr. Laucius - gyvena ir dir- ba Illinois valstybėje. Du kart Laiko Garbės Leidėjas ir nuo-latinis rėmėjas.

Antanas Kuliešius su šeima - Čikagoje. Skaito ir remia Laiką. Kazimieras Mošininkas - gyv. Čikagoje.

Vladas Veseliauskas su žmo- na gyvena Čikagoje. Jis yra įsi- jungęs į Amerikos politinį gy-venimą. Už pasidarbavimą kan- didatas į prezidentus Wallace jam

yra dedikavęs savo foto su spe- cialiū autografu.

Aktorius Juozas Valentinas su šeima - gyvena ir dirba Čika- goje. Režisuoja veikalus ir veda Vaidybos studiją jaunimui. Duk- tė Žvaigždutė grįžo į Argentiną, dirba ir studijuoja Bs. Aires kat- tal. universitete teisę.

Andrius Baltrušaitis.

Kvirinas Runimas su šeima - Laiko Garbės Leidėjas, paskuti- nis emigravęs iš Argentinos, dir- ba gitarų fabrike ir ruošia savo nuosavų gitarų parodą.

Marija Čėsnienė ir Miežins- kienė ukrainietės apsivedusios su lietuviais, gerai kalba lietuviškai.

Cecilija Laucienė vokieitaitė, taip pat gerai kalba lietuviškai. Turi dvi dukras. Duktė Kristina nesenai grįžo iš atostogų iš Vo- kietijos.

Dr. Audra Deveikytė - išvy- ko prieš Jaunimo Kongresą. Įsi- traukė į Kongreso ruošos darbą. Dirba ir praktikuoja vienoje li- goninėje Čikagoje.

Dijokų šeima - gyvena Čika- goje. Jis dirba staliaus darbą.

Stankunavičiai gyvena Čika- goje. Ji dirba ligininėje, ne- senai buvo atvykusi aplankyti sa- vo tėvų į Argentiną.

Simučiai - gyvena Čikagoje, turi nusipirkę užmiesty vilą.

Ant. Matulis su šeima - gyve- na Čikagoje. Žmona su dukrom buvo nesenai Argentinoje, kur praleido pas tėvus ilgesnį laiką.

Pianistas Andrius Kuprevičius, buvęs "Dainos" ansamblio choro dirigentas, profesoriauja Ohio universitete.

Inž. Jonas Ramanauskas su šeima nesenai persikėlęs į Š. Ameriką, gyvena Detroito.

Irenė Skapavičiūtė ir Aristi- das Bičiūnai praeitą vasarą lan- kėsi Argentinoje, aktyviai daly- vavo V. Elisoje vykstančioje jau- nimo stovykloje.

Dalia Miselytė, ištekėjusi už esto Jaagund, gavo muzikos ma- gistro laipsnį iš kompozicijos, Či- kagoje. Dalia ilgesnį laiką gyve- no Argentinoje, Berisso mieste, kur jos tėvelis dirbo kaip dantų technikas, mamytė akušere. Iš Berisso šeima persikėlė į Š. Ame- riką.

Herminija ir Antanas Jaku- bauskai laike J. Kongreso turėjo pilną namą svečių - Argentinos jaunimo. Šiuo metu Herminija su vaikais randasi Argentinoje, apsisotojo pas tėvelius p. Burbus. A. Jakubauskas atvyks vėliau. Mano galutinai pasilikti Argen- tinoje.

PADEKA

Siaurės Amerikos lietuviams, anksčiau gyvenusiems Ar- gentinoje, už šio numerio išleidimą ir materialinę paramą, lygiai už nuoširdų bendradarbiavimą bei lietuviškos spaudos palaikymą, nuoširdžiai dėkojame. Taip pat dėkojame ir pa- nelelei Nijolei Diminskytei, surinkusiai lietuvių tarpe 130 dol. aukų mūsų laikraščiu.

LAIKAS.

LAIKO RĖMĖJAI

Argentinoje gyvenusių lietuvių LAIKO numeriui išleisti auko- tojų sąrašas. (Surinko ir atsiun- tē p-lē Nijolē Diminskaitē).	5 „ - J. ir Virg. Fritz
10 dol. - V. Diminskis	5 „ - J. Miežinskas
10 „ - A. Šantaras	5 „ - E. Čepelevičius
10 „ - K. Juškevičius	5 „ - P. Mieliauskas
10 „ - O. Stanaitis	5 „ - J. Gliosas
10 „ - E. ir B. Paliulioniai	5 „ - J. Zubrickas
10 „ - M. Mikalčienė	5 „ - J. Jankauskas
8 „ - J. Diminskis	5 „ - A. Baltrušaitis
5 „ - A. Mikučiauskas	5 „ - M. Galeckas
5 „ - J. Balnius	5 „ - K. Černiauskas
	2 „ - A. Žemaitis
	Viso 130 dol. (JAV).

PAIEŠKOMI LIETUVOJE

- Zenonas, Eduardas ir Justi- nas Kuodeliai paieškomi Apolo- nijos Čirbulytės Berkelenės, gyv. Rt. 2, Box 137 C. Antioch, Ill. JAV. Paieškomieji nuo seniai gyvena Urugvajuje. Žinantieji apie juos arba patys paieškomie- ji prašomi atsiliepti virš patiektu adresu arba pas Laiko adminis- tratorių P. Gudelevičių.
- Juozas Buožis kilęs iš Bur- draičių km. Skaisgirių valsč. Šiau- lių apskr. Ieško sesuo Antanina Buožaitė Normontienė, gyven. 6826 So. Maplewood Ave. Chi- cago, Ill. JAV., arba pranešti P. Gudelevičiui, Laiko administrai- riui.
- Antano Dainiaus vaikai: sū- nus Antanas, dukros Anelė, An- tosė, Birutė ir Ona iš Lietuvos išvykę 1923 metais. Gyveno La- platos mieste. Ieško St. Mikšie- nė, Kaunas Centrinis Bulvaras Nr. 6, butas 22, Lietuva, arba Vytautas Balčiūnas 16 Glenhurst Ave. Toronto 10, Ont. Canada.
- Petras Rakūnas ir Ona Ra- kunytė iš Svilių km. Vabalninkų valsč. Biržų apskr. nuo senai gy- venantys Argentinoje. Ieško Jo- nas Pateckas 6934 S. Maple- wood Ave. Chicago, Ill. 60629, JAV. arba pas P. Gudelevičių.
- Konstancija Jankauskaitė, kuri buvo ištekėjusi už Petro Duko, turėjo sūnų Vytautą, nuo 1923 m. gyvenanti Argentinoje. Ieško Eduardas Jankauskas (sū- nus Tado), 3758 W. 68 Pl. Chi- cago, Ill. 60629, JAV. arba pas P. Gudelevičių Laiko administrai- cijoje.

Nusipelnusiam muzikui kompoz. VACLOVUI RYMAVIČIUI mirus, jo liūdinčiai šeimai, šeimos artimiesiems, šv. Cecilijos chorui ir bendradarbiams reiškiamė gilią užuojautą.

Matukų šeima - JAV.

Muzikui ir kompozitoriui VACLOVUI RYMAVIČIUI mirus, liūdin- čių šeimą, šv. Cecilijos chorą ir kitus artimuosius giliai už- jaučiu.

Jonas Jankauskas - Čikaga JAV.

Muzikui ir lietuviškos dainos puoselėtoji kompoz. VACLOVUI RY- MAVIČIUI mirus, jo liūdinčiai šeimai, artimiesiems, jo di- riguojamiems chorams reiškiau gilią užuojautą.

Alicija Miliauskaitė Mikučiauskienė - Čikaga, JAV.

Muzikui VACLOVUI RYMAVIČIUI mirus, gilią užuojautą reiškiau jo liūdinčiai artimiesiems, šv. Cecilijos chorui ir bendra- darbiams.

Vytautas Sadzius - Čikaga.

Muzikui ir veikėjui kompoz. VACLOVUI RYMAVIČIUI mirus, nuoširdžiai užjaučiame jo liūdinčią šeimą, artimuosius, šv. Cecilijos chorą ir bendradarbius.

Elena ir Juozas Zubrickai - Čikaga, JAV.

Muzikui kompozitoriui VACLOVUI RYMAVIČIUI mirus, jo giliai liūdinčią šeimą, šv. Cecilijos chorą ir kitus artimuosius nuo- širdžiai užjaučiame.

Jonas Gliosas ir šeima - Čikaga, JAV.

Kompozitoriui VACLOVUI RYMAVIČIUI mirus, nuoširdžiai užuo- jautą reiškiau jo giliai liūdinčiai artimiesiems, šv. Cecilijos chorui ir bendradarbiams.

Juozas Zoruba - JAV.

Muzikui VACLOVUI RYMAVIČIUI mirus, nuoširdžiai užuojautą reiškiau jo šeimai, šv. Cecilijos chorui ir artimiesiems giliai liūdėdami.

Elena ir Kvirinas Runimai su šeima, Čikaga.

Kompozitoriui VACLOVUI RYMAVIČIUI mirus, jo liūdinčią šeimą, šv. Cecilijos chorą ir artimuosius giliai užjaučiame.

Kazimieras Mankus su šeima.

J A U N I M U I

LIETUVYBĖS IŠLAIKYMO PROBLEMOS ARGENTINOJE IR PIETŲ AMERIKOJE

(Paskaita skaityta laike Jaunimo Kongreso, — Jaunimo stovykloje Kanadoje.)

Mielasis Pasaulio Lietuvių Jaunime:

Pirmiausia leiskite nuoširdžiai padėkoti organizatoriams už suteiktą progą dalyvauti šiame didingame kongrese, kuriame jaunoji mūsų išeivių karta, suskridusi iš visų pasaulio kontinentų, su pasididžiavimu tvirtina, jog Lietuva gyva ir lietuvių tautos širdis stipri. Taip pat giliai dėkoju už garbę pasidalinti mintimis apie lietuvių išlaikymo problemas ir perspektyvas Argentinoje ir Pietų Amerikoje.

Mano trumpas paskaitos pagrindinis tikslas būtų paskatinti pasaulio lietuvių jaunimą, ieškoti naujų kelių lietuvių tautai ir jai stiprinti.

Gyvename besikeičiančiame pasaulyje, kuris nepaprastai šuoliais skuba į naują nežinią. Žmonija, atrodo, nesuorientuoja, kur šis technologinis laiko traukinys ją neša: į naują laisvės ir vilties oazę pasauliui, ar į naują katastrofą. Ir Lietuvos bylos reikalu jaunimo ir mūsų visų atsakomybė šiandien yra gal net svarbesnė negu bet kada praėjusių istorijoje.

Gyvename naujų imperijų, naujų superpotencijų gaidynėje. Daugelis mažų valstybių kenčia nelaisvę ir spaudimą, o jų teisėje kovoje yra per mažas nuoširdžių sąjungininkų. Yra tikra tragedija, kad šiais laikais netiesieji žmonės ir net kriminalai, atrodo, susilaukia daugiau dėmesio ir net užuojautos, kaip žmonės, kurių vienintelis troškimas yra gyventi laisvų žmonių gyvenimu savo žemėje. Koks paprastas noras, o kaip sunkiai jis pa-

siekimas... Tačiau istorija pilna kuriozų. Žinome, kiek imperijų žmonijos istorijoje subyrėjo. Subyrėjo daug imperijų, kurios buvo pertvinkę nekaltųjų asaromis ir krauju.

Ir ar reikia stebėtis, kad imperijoms griūvant, iškilo į viršų daugelis mažesnių atsparių tautų ir jom buvo lemta istorijoje atlikti svarbų uždavinį. Tokį uždavinį yra atlikusi ir Lietuva. Žinome, jog ir šiandien lietuvių tauta atlieka savo misiją, nešdama sunkų priespaudos kryžių. Ir tikime, kad Lietuvos laukia dar neatversti mūsų tautos istorijos lapai.

NUTAUTĖJIMO PAVOJUJE

Kada mes pavartome pasaulio imigrantų spaudą, mes matome dvi sroves kovojančias viena prieš kitą. Viena srovė reikalauja užsidaryti ir griežtai atmesti visa, kas svetima. Kita srovė siūlo atmesti praeitį, priimant visa, ką siūlo juos priėmęs kraštas. Ir jų sąjunga, Jungtinėse Valstybėse, ne vienas jums primena, jog esate

ne lietuviai, o amerikiečiai. Argentinoje irgi iš senojo kontinento atvykę imigrantai save vadiną italais, ispanais ar lietuviams, bet užjūrų gimę jų vaikai jau save vadina "argentiniečiais". Iš paviršaus žiūrint visa tai atrodo natūralu ir suprantama, tačiau esmėje reiškia asimiliacijos ar nutautėjimo pradžia. Taip pat pastebime, kad, kaip taisyklė, nauji isikūrėliai dega senojo krašto meile, tuo tarpu kai jų vaikai jau dažnai gėdijasi vadintis "emigrantų vaikais" ir vengia visko, kas juos tautine prasme riša su savo tėvais.

Sekančios generacijos, pamažu tirpdamos naujajame krašte, lyg ir kiek grįžta prie sentimentalios prisirišimo senajam kontinentui ir tėvų žemei. (Tokį prisirišimą, pavyzdžiui, rodė Amerikos prezidentas Kennedy Airijai.) Daugeliu atvejų tai yra jokios gilesnės reikšmės neturintis romantiškas gestas ir daugiau nieko. Kaip matote, jaunimas atsiduria kryžkelėje.

JAV prezidento žmona p. Niksonienė sveikinasi su lietuvių tautai laike IV Taut. Šokių šventės. Nuotrauka paimta iš žurnalo "Life".

KURIUO KELIU EITI?

Kuriuo keliu eiti? Laikytis tėvų ir namų, ar laikytis naujo krašto papročių? Mes turėtume atmesti užsidarymo ar "ghetto" politiką. Lietuviškas "ghetto" išeivijoje gali vesti prie savizudybės. Užsidarę lietuvių tariai saugoją privilegijuotas vertybes, kurios yra tikrai jiems vieniems. Tikrumoje jie, užsisklęsdami savyje, trokšta ir nyksta. Aš sakčiau kad "ghetto" yra silpniems, kai protingas ir kūrybingas išjungimas į pasirinkto krašto gyvenimą yra stipriems žmonėms. Mes turime kūrybingai ir pozityviai įsijungti į pasirinkto krašto gyvenimą, tačiau privalome išlaikyti gyvas pagrindines savo tradicijas. Pirmiausia reikia išlaikyti europinio humanizmo dvasią, pasėti krikščionišką Vakarų sėklą, duoti dinamizmo, kuris yra būtinas imigracijos kilmės kraštams. Jūsų ir mūsų uždavinys yra surasti pasirinktą kraštą savo darbu ir genijum, perskirsti šį kraštą kūrybiniu žaibu, bet drauge likti ištikimais ir patvariais kovotojais už didžiausias tėvų krašto vertybes, pirmiausia gi už laisvą ir nepriklausomą Lietuvos ateitį.

Mano žodžiai nereikš, kad imigracijoje lietuvis turi nustoti būti lietuviu, ar kad svetimame krašte gimęs vaikas jau išjungiamas iš lietuvių tautos šeimos. Palikti kraštą dar nereikia palikti pačią tautą. Tauta yra daugiau už kraštą ir krašto palikimas nereikia palikimą tautos.

MES IR MŪSŲ TĖVAI

Kitai sakant, mūsų tėvai, palikdami Lietuvos kraštą, nepaliko pačios Lietuvos. Kaip nenustojame buvę savo tėvų vaikais, nors ir paliekame gimtuosius namus, taip nenustojame buvę savo tautos vaikais, nors gimstame svetimame krašte. Mus jungia kraujo ryšys, o jis visuomet buvo ir pasiliks tvirtesnis už gimimo vietą, kuri kai kuriais atvejais gali bū-

Nijolė Jankutė.
VIDUDIENIS
Ežese taškosi balsai
Ir šiltas vėjas.
Slapčiai atėjęs,
Panert du debesius mėgino,
Bet jie nežino,
Kad jau visai
Tam ežere nebėra vietos,
Ir net patsai
Įkaitęs saulės kamuolys
Lig vakaro įbristi neišdrįs.

ti tik geografinis atsitikinumas. Mūsų tėvai tai suprato. Jie kūrė lietuviškas parapijas, susivienijimus, lietuviškus centrus; jie dainavo liaudies dainas, šoko tautinius šokius, kūrė lietuvišką teatrą ir leido lietuvišką spaudą.

Jie suprato jog jiems grėsia didžioji emigracijos liga: nutautėjimas. Gal jie neturėjo daug mokslo, tačiau instinktyviai juto, jog lietuvių svetimame krašte išlaikyti yra būtina atkurti kad ir mažą Lietuvos dalelę, kad ir mažą kampelį, į kurį įsijungęs išeivis galėtų pasijusti priklausęs tam pačiam tautos kamienui. Mūsų tėvai gal geriau už mus pačius suprato, kad galima prarasti nepriklausomą valstybę ir vėl ją atkurti, bet mirusios tautos jau niekas nebeprisiliks: jei miršta tauta — miršta visam laikui. Ir jie nedelsdami pradėjo kovą su asimiliacijos ir nutautėjimo slibinu.

Su filosofu Dr. Juozu Girniu galiu pasakyti, jog jie tikėjo į Lietuvos istorinį amžinumą, nors ir miršta tautos. Ir jie suprato, kad tikėti į Lietuvos istorinį amžinumą reiškia visomis jėgomis kovoti ir visomis pastangomis rūpintis, kad nemirtume Lietuvai, kur nebūtume atsidūrę. Per tėvus ir jaunoji karta siejasi su kartų kartomis, kūrūsiais lietuvių tautos istoriją. Istorią, anot filosofo Girniaus, yra ta "didvyrių žemė", kuriai priklausome savo dvasia, nežiūrint kur bebūtume gimę.

A. Mičiūdas.
(bus daugiau.)

ATGARSIAI APIE AŲA V. RYMAVIČIŲ

Sunkiai ir skaudžiai mus sukretė visus buvusios šv. Cecilijos choro narius Vaclovo Rymavičiaus mirtis. Tai didelis nuostolis visai Bs. Aires lietuvių kolonijai. Tiek daug metų jis pašventė giesmei ir dainai. Dešimtį metų išbuva šv. Cecilijos choro nariu. Per tą laiką teko daug bendrai dirbti su a.a. Vaclovu. Nemažai esu prirašęs dainoms ir giesmėms žodžių jo kompozicijoms. Tai buvo pareigingas ir darbštus chorvedys.

Paskelbėm žinią "Drauge" ir įdėjome jo fotografiją.
Jonas Gliosas, Čikaga.

... gavau liūdną žinią apie muziko a.a. Vaclovo Rymavičiaus mirtį. Labai nuliūdome visi, nes gerai žinome, ką jis reiškė visai Buenos Aires lietuvių kolonijai. Tegul Viešpats jam suteikia amžiną atilsį, o tiems, kurie liko nuliūde — stiprybės ir energijos toliau eiti ir darbuotis Dievo garbei ir Lietuvos laibui.

Tuojuo įteikiau "Mūsų Lietuvos" redakcijai žinią apie mūsų mielą Rymavičių ir pridėjau užuojautą šv. Cecilijos chorui, šeimai, Avellanedos lietuvių parapijai ir visiems jo artimiesiems.

Alfonas Petraitis, San Paulo.

Su V. Rymavičiaus mirtimi, lietuviai išeivijoje, o ypačiai Pietų Amerkos lietuviai, netekome didelio nuoširdaus patrioto, menininko ir bičiulio, kuris savo gyvenimo didelę dalį skyrė muzikai, išreikšdamas per

savo kūrinus nepaprastą meilę gimtajam kraštui, ragindamas už jį kovoti ir dirbti jos gerovei.

Vytautas Dorelis - Montevideo lietuvių choro "Aidas" dirg.

ARGENTINOS LIETUVIŲ ORGANIZACIJŲ IR SPAUDOS TARYBOS APYSKAITA NUO RUGPIŪČIO M. 13 D. 1971 M. IKI RUGSEJO M. 8 D. 1972 M.

PAJAMOS	
Liko pas išdininką po paskutinės Revizijos Komisijos patikrinimo (Rugpiūčio m. 13 d. 1971 m.)	\$ 1.157,47
Gatvė Lituania Temperley „4.345, — 16 Vasario 1972 m. minėjimas	840,50
IŠ VISO	\$ 6.342,97

IŠLAIDOS	
Gatvė Lituania Temperley \$ 3.221,15	
16 Vasario 1972 m. minėjimas	944,73
Parodos Canados Banke	279,75
Bendros išlaidos	771,55
Padėta Provincijos Banke (Caj. de Ahorro N° 7347)	1.123,85
IŠ VISO	\$ 6.341,03

Bendros pajamos	\$ 6.342,97
Bendros išlaidos	6.341,03
Lieka pas išdininką	\$ 1,94

A.L.O.S. Tarybos vardu Provincijos Banke (Caja de Ahorro N° 7347) yra viso \$ 3.715,08

Pastaba: ALOST posėdžio nutarimu, po paskutiniojo Revizijos Komisijos patikrinimo, kasoje buvo palikta \$ 1.157,47 Temperley Lituania gatvės atidarymo iškilmių pirmosioms išlaidoms padengti.

Julius Mičiūdas - Išdininkas.
Ona Kairelienė - Rev. Komis.
Ceferino Juknevičius - Rev. Komis.

PADEKA

Sekmingai praėjus mūsų organizacijos patalpose tradicinėms šių metų Oninėms, nuoširdžiai dėkojame visoms Onoms, ir visiems svečiams atsilankiusiems į šią šventę. Dėkojame klebonui kunigui Juozui Petraičiui už atsilankymą ir linkėjimus, red. O. Kairelienei už įdomią paskaitą apie Vytauto Didžio žoną Oną, "A. L. Balso" moterų skyriaus vedėjai p. O. Ožinskienei už gražiai pravestas dainas. Dėkojame šventės ruošimo talkininkams ir rėmėjams: Konstancijai Žitkutei - Kruse už dovanotus karolius loterijai, p. O. Ožinskienei už staltiesę, p. Onai Burbaitėi už pyragus, Karoliui Misiūnui už išloštą ir vėl pakautą paveikslą loterijai, (kurį vėliau išlošė p. Girdauskas), p. Leipui ir p. Burbai už loterijos pravedimą, Onai Kislauskienėi už 1.000 pežų auką, Veronikai Krivickienei už 1.000 pežų auką ir duoną šventei, p. Z. Stuber už auką ir talką, Onai

Repečkienėi už 2.000 pežų auką, Uršulei Ascilienėi už talką ir visiems kitiems prisidėjusiems prie šventės

rengimo ir joje dalyvavusiems. Nuoširdžiai dėkinga Birutės Draugija.

JOKŪBUI MISKINIUI mirus, jo liūdinčiai žmonai Liudai, sūnums Broniui ir Karoliui, su šeima reiškiamame nuoširdžią užuojautą. Pranas Kalibačas su žmona. Ona Purviniene.
Mielam kaimynui PETRUI MACIULIUI mirus, jo liūdinčiai šeimai žmonai Veronikai Mačiulienei, dukrai Terėsei su vyru dr. Osvaldu Račkausku, sūnui Kazimierui ir kitiems artimiesiems reiškiamame giliai užuojautą. Pikučių šeima. Antanas, Ernestas ir Rapolas Paršeliai su šeimomis.
Mirčiai išplėšus PETRĄ MACIULI, jo liūdinčiai žmonai Veronikai, dukrai Terėsei, sūnui Kazimierui, žentui dr. Osvaldu Račkauskui reiškiamame nuoširdžią užuojautą. Valerija Deveikiene ir vaikai.
Vyru ir Tėvui PETRUI MACIULIUI mirus, liūdinčią šeimą - žmoną Veroniką, dukrą Teresę Račkauskienę su vyru, sūnų Kazimierą ir artimuosius nuoširdžiai užjaučiame. Pedro Cabrera su šeima.
Mielam kaimynui PETRUI MACIULIUI mirus, liūdinčią žmoną, dukrą, sūnų ir žentą bei kitus artimuosius giliai užjaučiui. Ona Kundrotienė.
Negailėstingai mirčiai išplėšus iš gyvųjų tarpo PETRĄ MACIULI, liūdinčią šeimą — žmoną Veroniką, sūnų Kazimierą, dukrą Teresę su vyru dr. O. Račkausku nuoširdžiai užjaučiame. Ona ir Balys Juodžiai su sūnum Albertu.
Mielai motinai ir senelei SOFIJAI PŪKAITEI NAVIKIENEI mirus, jos liūdinčiai dukteriai Brunai Navikaitei de Oses, žentui Aurelio Oses ir anūkiui Eduardui reiškiamame nuoširdžią užuojautą. Petras ir Marija Čerkauskai ir duktė Elza su šeima.

IŠ BERISSO LIETUVIŲ PADANGĖS

NEMUNO DRAUGIJOS SUKAKTIS

Nemuno draugija švęsda 9.9. 1972 m. savo veiklos 63-ją sukaktį. susilaukė daug svečių, kurie užpildė ne tik salę, bet ir balkoną ir kiemą.

Minėjimas buvo pradėtas Argentinios ir Lietuvos himnais, kuriuos sugiedojo visi susirinkusieji grojant plokštelių muzikai. Nemuno draugijos pirm. Leonardas Radziūnas savo žodžiu atidarė minėjimą. Programai vadovaujant J. Dackui, sukakties programa sveikino: Mindaugo draugijos pirm. Osvaldas Bakanas, L. Centro pirm. Viktoras Misiūnas, A. L. Balso red. Kostas Norkus, Laiko administratorius Pijus Gudelevičius, Temperley - Adroge "Aušros" choro pirm. Vladas Giedraitis, SLA pirm. Raul Stalioraitis, birutietės ir kiti.

Meniškoje dalyje pasirodė "Aušros" choras, kuris per kelius pasirodymus padainavo visą eilę dainų vyrų, moterų ir bendru sudainavimu. Jų chormeisteris Ignas Valantiniavičius. Dainas lydėjo du akordeonai.

Mindaugo draugijos vaidintojai: O. Bakanas, O. Šeštakauskienė ir B. Marcinkevičius, režisuojant P. Stroliui suvaidino komedią, kuri visus linksmai nutiekė. Sergijus Derencius pasakė poeziją, o Juzė Valantiniavienė pasirodė su monologu.

Neatsiliko ir Nemuno draugijos jaunieji artistai, kurie vadovaujant jų mokytojai buvusiai villauganietei Esther Bučkutei Dulkienai, keliom grupėm sušoko Suktinį, Šustą, Lencūgėlį, Kubilį, Nortū miego ir kt.

Argentinietė Graciela Campara pasakambino ir padainavo keletą argentinško folkloro dainų.

Programai besibaigiant Ignas Valantiniavičius pasveikino nemuniečius ir pakvietė visus jiems sugiedoti Ilgiausių Metų. Tuo pačiu buvo iškeltas pažymėjimas Jonui Jakui, neuilstamam Nemuno draugijos knygvedžiui.

Šventės pabaigoje įvyko vaišės ir šeimyniški šokiai.

DR. ŽAGRAKALIO PAGERBIMAS

Mindaugo draugija nuosavose patalpos 17.9.1972 suruošė dr. Henriku žagrakaliui iškilmingus pietus je mokslo baigimo ir diplomo gavimo proga. Į šiuos pietus susirinko daug svečių, kurie netilpo salėje taip, kad stalus turėjo patiesti kieme. Besibaigiant skaniems pietums. Mindaugo draugijos pirmininko O. Bakano pakviestas p. šislauskas taręs atitinkamą žodį, įteikė dr. Žagrakaliui visų dalyvių pasirašytą pergamina, po to šventės rengėjų vardu sveikinimo žodį tarė Janė Stočkūnienė ir Laiko administratorius P. Gudelevičius, išskeldami mokslo svarbumą ir sunkumus jį pasiekti. Pabaigoje padėkos žodį tarė dr. Henrikas Žagrakalis.

Piaustant Janės Stočkūnienės, Elenos ir Zuzanos Mikelaitynių ir Eldos Fabian tortus, naujam gydytojui p. Žagrakaliui buvo sugiedota Ilgiausių Metų. Vadovaujant Albertui Griškai ir Pijui Gudelevičiui ilgai skambėjo lietuviškos sutartinės. Vištas ir dešreles kepė Juozas Bukauskas ir Romulo Buontempo. Foto nuotraukas darė P. Gudelevičius.

Dr. Žagrakaliui mokslo baigimo proga — nuosirdžiausi linkėjimai ir daug sėkmės profesiniame darbe.

† Ona Tverskaitė Paspirgeliene, 73 metų amž. mirė po ilgai užsitęsios ligos, šių metų rugsėjo 12 d. Buvo kilusi iš Renevų km. Mažeikių apskr. Paskutiniu metu gyveno Kanne. Į Argentiną atvyko 1929 m. Iš profesijos buvo siuvėja, visą laiką tuo amatu vertėsi. Priklausė Birutės draugijai. Buvo nuosirdi katalikė ir lietuvė. Statant lietuvių bažnyčią buvo jos rėmėja. Su jos vardu randasi bažnyčioje vienas langas - vitražas, kurio išlaidas ji yra apmokėjusi. Išteko už Jono Paspirgelio, mirusio prieš tris metus, kuris buvo likęs našlys su dviem mergytėm. Ji gražiai išaugino mergaites, kurios abi sukūrė lietuviškas šeimas. Prieš pusę metų mirė jos sesuo Julija Maceinienė Vilniuje, žinoma literatė ir meno kritikė, mūsų filosofo-rašytojo dr. Maceinos žmona. Kita jos sesuo Antonia žuvo po bombardavimo Berlyne karo metu. Dideliame nuliūdimė liko abi jos podukros, — Janė Bagdonienė su vyru Henriku ir vaikais ir Marcelė Cemaškienė su vyru Jonu ir vaikais. Jos abi nuosirdžiai globojo, rūpinosi palaidojo mirusių Lanus kapinėse.

Išleis ramybėje.

O. K.

MŪSŲ MIRUSIEJI

brolio vaikai Alfonsas Lukošius su žmona Ilda Rakute ir vaikais ir Matilda Lukošytė, pussesere Ona Vajėgaitė, Amerikoje brolis Jonas su šeima, Lietuvoje sesuo Elza Tiemokienė ir kiti giminės, Palaidotas Gob. Galvez kapuose. Religines apeigas atliko kun. A. Švedas.

† Pranas Rimšelis, gimęs 1905 m. Rygoje, mirė šių metų rugpiūčio 21 d. Ing. Maschwitz vietovėje, prov. Buenos Aires. Velionis su žmona atvyko į Argentiną po II pas. karo. Čia dirbo frigorifike Sirdar iš kur jau buvo išėjęs į pensiją. Liko liūdinči žmona Jadvyga Pozlevičiūtė Rimšeliene, Lietuvoje brolis Juozas ir sesuo Janina. Sekančią dieną palaidotas Garin kapinėse.

† Kazimieras Misiūnas, 83 metų amž. mirė rugsėjo 3 d. 1972 m. Avelanede savo namuose. Buvo kilęs iš Lydos apylinkės, kaip vienas iš lietuvių palikuonių toje buvusioje Lietuvos žemėje. Buvo vedęs S. Amerikoje su Marija Pileckaitė, kilusia iš Vilniaus krašto, mirusi prieš du mėnesius (liepos 8 d. 1972 m.), iš kur abu grįžo į Lietuvą, o vėliau 1924 m. persikėlė į Argentiną. Čia velionis dirbo įvairius darbus, paskutiniu metu dirbo gumos fabrikoje, iš kur buvo išėjęs į pensiją. Nuliūdimė liko dukterė Marytė Kaibutienė, trumpu laiku netekusi abiejų tėvelių, brolis Bronius Misiūra su žmona, dukters uošvė Elena Kaibutienė, dukters draugai, brolis Mykolas Lietuvoje ir kiti artimieji. Palaidota Sarandi kapų nišoje prie žmonos ir žento Alg. Kaibuto.

† Kazimiera Lukšytė Vorienė, mirė rugsėjo 5 d. 1972 Rosario mieste, savo namuose. Buvo kilusi iš Varžų km. Ukmergės valsč. ir apskr. Į Argentiną atvyko 1925 m. ir apsigyveno Rosario mieste. Dideliame nuliūdimė liko vyras Augustinas Voras, sūnus Augustinas su žmona Olga Bruselario ir dukryte Andrea Fabiana, marti našlė Myrian Canarelli su vaikais Hugo Ernesto ir Claudia Elena, (Velionės kitas sūnus Hugo, mirė 1969 m.) pusbrolis Pranas Dūda, gyv. Berisso mieste. Palaidota La Piedad kapinėse, dalyvaujant dideliame skaičiui žmonių. Kapas gausiai papuoštas gyvū gėlių vainikais. Religines apeigas atliko kun. A. Švedas.

Negrįžtamai išėjusių lietuvių priglaudė Argentinos žemė.

kiškio apskr. Į Argentiną atvyko 1924 m. Čia apsivedė su Jurgiu Sabaliu, miręs 1969 m. Nuliūdimė liko sūnus Jurgis Mykolas Sabalis su žmona Eugenija Čelkyte ir sūnum Jorge Miguel, pusbrolis Kazimieras Pilkauskas ir giminės Lietuvoje. Palaidota Chacarita kapinėse.

† Romualdas Kuprevičius, 73 metų amž. dailininkas, mirė liepos 22 d. 1972 m. Columbus, Ohio, JAV. Kilęs iš Radviliškio. Piešimo mokėsi Vilniaus Dailės mokykloje 1912-14 m. Dirbo žemės ūkio ministerijoje, atliekamam laiku užsiimdavo dailės kūryba. Su šeima buvo atvykęs į Argentiną, kur nupiešė vyti Lietuvos Tautiniam muziejui, Susivienijimui didelį V. Kudirkos paveikslą, dekoracijas scenoms, įvairių asmenų portretų, jo kūrybos paveikslų daug randasi lietuvių šeimose Argentinoje. Gyvendamas Argentinoje yra suruošęs savo paveikslų parodas Lietuvos salėje. Nuliūdimė liko žmona Elena Kolokova, muzikos mokytoja, sūnus pianistas Andrius, duktė Elena Bergienė, smuikininkė abu su šeimomis.

† Mykolas Jonaitis, 45 metų amž., mirė Rosario mieste š. m. rugpiūčio 18 d. Buvo gimęs Smilgiuose. Pavežžio apskr. Į Argentiną atvyko 1929 metais. Visą laiką gyveno Rosario mieste. Dirbo kaip valdininkas "Swift" fabrike. Liko liūdinči žmona Eugenija Budriūnaitė Jonaitienė, broliui Kazimieras - Povilas ir Bronius su šeimomis, giminaičiai Maria Battiato ir Alfredas Budriūnas, uošvė Ona Budriūnienė, pusbrolis inž. Alfredas Gudeikis, teta Julija ir kiti artimieji. Palaidotas su religinėmis apeigomis, kurias atliko kun. A. Švedas, Del Salvador kapinėse, papuošiant kapą daugeliu vainikų. Didelis skaičius žmonių palydėjo į amžino poilsio vietą.

Lai būna jam lengva ilsėtis Argentinios žemėje.

† Vincas Vilkelis, mirė šių metų rugpiūčio 28 d. širdies priepuolio iš-tiktas. Gyveno Villa Caraza. Kilęs iš Seinų apskr. Į Argentiną atvyko 1930 metais. Savo namuose turėjo baldų, knygų, mašinų ir įvairių rūbų krautuve. Nuliūdimė liko žmona Ema Macaitytė Vilkelienė, giminaičiai Kasparaičių, Romeikų ir Sabreniukų šeimos. Palaidotas Lanus kapinėse. Religines apeigas atliko kun. Juoz. Stasiulevičius.

Lai būna jam rami šio krašto žemelė.

Už Mirusius

• Už a.a. Joną Bakonį, 1 metų mirties sukaktį, bus atnašautos šv. Mišios šių metų spalio 15 d., 17.30 val. Temperley.

Gimines ir pažįstamus kviečia atsilankyti žmona

Marija Falkmonaitytė Bakonienė.

• Šv. Mišios už a.a. Vytautą Sakalį bus atlaikytos Aušros Vartų lietuvių par. bažnyčioje šių metų spalio 27 d. 9 val.

Artimuosius kviečia motina ir broliai.

• Gedulingos šv. Mišios už a.a. Adėlę Bernotaitę Karovackienę bus atlaikytos Aušros Vartų liet. par. bažnyčioje š. m. spalio 12 d. 18 val.

Gimines ir pažįstamus kviečia Gaidimauskų ir Zavičkų šeimos.

• Gedulingos šv. Mišios už a.a. Veroniką Sadauninkaitę Sabaliene ir Jurgį Sabalį bus atnašautos Aušros Vartų lietuvių bažnyčioje š. m. spalio mėn. 7 d. 10 val.

Artimuosius kviečia sūnus Jurgis Mykolas Sabalis su žmona Eugenija ir sūnumi.

† Romanas Misiūnas mirė savo namuose rugsėjo 20 d., sulaukęs 77 metus amžiaus. Buvo gimęs Lietuvoje, Kerškės kaime, Melagėnų parapijoje, švenčionių apskr. ir 1924 m. ten vedė Juzę Talijūnaitę. Į Argentiną atvyko 1927 m. kartu su žmona ir mažyte dukrele Eleonora. Velionis Romanas visą laiką darbovos tekstilės fabrike iki sulaukė pensijos. Gyveno nuosavame name Valentin Alsinoje, Lanus, Bs. As. provincijoje.

Liko nuliūdimė velionies žmona Juzė ir dukterė Eleonora de Carballeda su vyru Ricardo Victor ir jų dvi dukros: Elena Esther ir Eleonora Lidia. Liko taip pat nuliūdimė Elenos vyras Deleva ir jų du vaikučiai, o taip pat velionies pusbrolis Konstantas Misiūnas su žmona Antanina Noreikaite.

A.a. Romanas Misiūnas palaidotas rugsėjo 21 d. Lanus kapinėse su religinėmis apeigomis, kurias atliko kun. J. Peiraitis, MIC.

Po laidotuvių, giminės bei artimieji ir draugai buvo pakviesti grįžti užkandžiams į Misiūnų namus. Ta proga, velionies dukterė Eleonora išreiškė nuosirdžią padėką visiems, kurie dalyvavo šermenyse, laidotuvėse ir už visokeriopą pagalbą bei pareikštas užuojautas šioj, jų šeimos liūdesio valandoje.

† Juozas Lissauskas eidamas 73 m. mirė rugpiūčio 11 d. Velionis anksčiau gyveno netoli lietuvių parapijos turėjo medžio apdirbimo įmonę, paskutiniu metu išsikėlė į Quilmes. Liko liūdinči žmona Teresė Gruodytė Lissauskienė, duktė Irenė Lissauskaitė de Ferrario, žentas Jorge Ferrario ir anūkė Norma Julija.

Skaityk ir platink "LAIKĄ"

† Jokūbas Miškėnis mirė Bs. Aires mieste 6.9.1972. Buvo gimęs Karališkių km. Balninkų valsč. Ukmergės apskr. 1904 m. Velionis gyveno Chacarita rajone. Nuliūdimė liko žmona Liuda Bickaitė Miškinienė, sūnus Bronius, gyvenantis S. Amerikoje ir Karolis taip pat sesuo Adolfiną Samulionienė. Sekančią dieną palaidotas Moron kapinėse. Tegul jam būna lengva Argentinios žemė.

† Jurgis Lukošius, 66 metų amž. mirė Rosario mieste š. m. rugsėjo 5 d. Kilęs iš Krikščių km. Biržų apskr. Į Argentiną atvyko 1926 m. pradžioje gyveno Kordoboje, vėliau persikėlė į Rosario miestą, kur visą laiką dirbo "Swift" fabrike. Dideliame nuliūdimė liko žmona Apolonia Tamašiūnaitė Lukošienė, sūnus Rikardas su žmona Rosa ir vaikais Gabriel-Alberto ir Amalia-Veronika,

Mirus RAMONUI MISIŪNUI, jo liūdinčiai žmonai Jozefai Talijūnaitėi Misiūnienei, dukrai Eleonorai su vyru Rikardu Carboleri ir anūkėm Elenai ir Eleonorai, reiškių gilią užuojautą.
Karolis Misiūnas.

TOMAS YARLORI IR SŪNUS
LAIDOJIMO ĮSTAIGA
Malonus patarnavimas. Patalpos šermenims.
Mirusiųjų pervežimai. Autai vestuvėms. Lietuviams didelė nuolaida.
Avda. RIESTRA 6292 - Villa Lugano - T. E. 60-3271
Skyrius: Larrazabal 3684

